

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W KRAKOWIE

Kraków, 30 sierpnia 1956 | Nr 6—7 | Poz. 30—35

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.
PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

30

ZARZĄDZENIE
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z dnia 23 czerwca 1956 r.

o ustaleniu stawek wynagrodzenia za dostarczenie środków przewozowych niemechanicznych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju obowiązujących w czasie od dnia 1. VII. do 31. XII. 1956 r.

Na podstawie art. 15 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o dostarczeniu środków przewozowych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 322) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala następujące stawki wynagrodzenia za dostarczenie środków przewozowych niemechanicznych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju:

		zł
1.	Za dostarczenie wozu z zaprzęgiem jednokonnym wraz z obsługą i paszą na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godz. za 1 dobogodzinę	4,03
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	1,68
2.	Za dostarczenie wozu z zaprzęgiem 2-konnym, obsługą i paszą na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin, za 1 godzinę pracy	6,16
	za każdą następną godzinę pracy po upływie 24 godz.	2,57
3.	Za dostarczenie konia z uprzężą pociągową, obsługą i paszą dla konia na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin za 1 godzinę pracy	3,85
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	1,60
	Podstawą ustalenia powyższej stawki było wyłączenie amortyzacji wozu.	
4.	Za dostarczenie pary koni z uprzężą pociągową, obsługą i paszą dla konia na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin, za 1 godzinę pracy	5,90
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	2,46
5.	Za dostarczenie konia wierzchowego bez rzędu, z obsługą i paszą dla konia na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin, za 1 godz. pracy	3,75
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	1,55
6.	Za dostarczenie pary koni wierzchowych bez rzędu z obsługą i paszą dla koni na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin, za jedną godzinę pracy	5.66
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	2,36
7.	Za dostarczenie konia jucznego z rzędem, obsługą i paszą dla konia na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin, za jedną godzinę pracy	3,85
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	1,60
8.	Za dostarczenie pary koni jucznych z rzędem, obsługą i paszą dla koni na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin, za jedną godzinę pracy	5,90
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	2,45
9.	Za czas postoju furmanki jedno-konnej ponad 2 godziny, za każdą następną godzinę postoju na terenie woj. krakowskiego	3,75
10.	Za czas postoju furmanki 2-konnej ponad 2 godziny za każdą następną godzinę postoju, na terenie województwa krakowskiego	5,66
11.	Dla miast wydzielonych tj. Jaworzna, Krakowa, Nowego Sącza, Tarnowa i Zakopanego stawki ustala się 20% wyższe.	

Za Prezydium R. N.:

Antoniszczak Jan
Sekretarz Prezydium

Nagórzański Józef
Przewodniczący Prezydium

31

ZARZĄDZENIE
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z dnia 2 lipca 1956 r.

w sprawie zmiany granic obwodów łowieckich.

Na podstawie art. 4 ust. 5 dekretu z dnia 29. X. 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

1. Przesuwa się granicę północno-wschodnią obwodu łowieckiego Nr 94 od Jerzmanowic na drogę polną, biegnącą na północ do wsi Sąspów, skąd granica biegnie szosą do przysiółka Poręba. Z Poręby drogą polną w kierunku północno-zachodnim częściowo brzegiem lasu. Następnie 0,5 km za lasem granica skręca w kierunku północno wschodnim do wsi Sułoszowa, po czym drogą w odległości 300 m od lasu przechodzi przez Podzamcze do drogi Wielmoża—Młynnik, skąd skręca na północ do Wielmoży. Granicę północno-zachodnią obwodu Nr 94 stanowi granica obwodu Łow. Nr 93

   Powierzchnia obwodu zwiększa się do 7.050 ha.

2. Poprawia się powierzchnię obwodu łowieckiego Nr 152 na 5.435 ha.

Za Prezydium R. N.:

Antoniszczak Jan
Sekretarz Prezydium

Nagórzański Józef
Przewodniczący Prezydium

32

ZARZĄDZENIE

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie

z dnia 25 lipca 1956 r.

w sprawie ustalenia godzin pracy na terenie miasta Krakowa.

Powołując się na zarządzenie Prezydium Wojew. Rady Narodowej w Krakowie z dnia 10 kwietnia 1956 r. (Dziennik Urzędowy Woj. Rady Narodowej Nr. 4, poz. 20), celem zapobieżenia wypadkom w ruchu komunikacyjnym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie, po porozumieniu się z kierownikami zakładów pracy ustala godziny rozpoczynania pracy na terenie miasta Krakowa z dniem 1 września 1956 r. w sposób następujący:

Godzina 6,00 rano:

Krakowskie Zakłady Sodowe, ul. Zakopiańska 63.
Krakowska Fabryka Drutu i Gwoździ, ul. Grzegórzecka 77.
Zjednoczenie Przemysłu Cukierniczego „Wawel" 1, ul. Wrocławska 25.
Zjednoczenie Przemysłu Cukierniczego „Wawel" 2, ul. Masarska 6.
Fabryka Wyrobów Blaszanych, ul. Wrocławska 53.
Krakowskie Zakłady Gumowe, ul. Rzeźnicza 20.

Godzina 6,30:

Centralne Biuro Konstrukcji Maszyn i Urządzeń Odlewniczych, ul. Zakopiańska 72.
Wszystkie Biura Studiów i Projektów na terenie miasta Krakowa.
Dyrekcja Budowy Osiedli Robotniczych, ul. Jana 2.
Państw. Przedsiębiorstwo Fotogrametrii, ul. Dietla 64.
Okręgowe Przedsiębiorstwo Miernicze, ul. Dietla 64.
Państwowy Zakład Ubezpieczeń, ul. 1 Maja 3.
Woj. Zarząd Łączności, ul. Wielopole.

Godzina 6,45:

Energoprojekt, ul. Wadowicka 36.
Przedsiębiorstwo Geolog. Energetyki, ul. Wadowicka 36.
Zjednoczenie Instalacji Sanit. i Elektrycznych, ul. Grzegórzecka 62.
Przedsięb. Geologiczne Surowców Skalnych, ul. Dominikańska 3.
Krakowskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa, ul. Waryńskiego 12.
Okręgowy Zarząd Kin, ul. Smoleńsk 2.

Godzina 7,00:

Krakowska Fabryka Armatur, ul. Zakopiańska 63.
Zakłady Budowy Maszyn i Aparatury, ul. Grzegórzecka 69.
Przedsięb. Produkcji Pomocn. Energetyki, ul. Wadowicka 36.
Miastoprojekt, ul. Kraszewskiego.

Godzina 7,15:

Centralny Zarząd Przeds. Budowy Sieci Elektrycznych, ulica Wadowicka 36.
Krakowskie Zjednoczenie Wodno-Inżynieryjne, ul. Grzegórzecka 50.

Godzina 7,30:

Okręg. Dyrekcja Kolei Państw.

Od godziny 7,15—8,00:

Wszystkie szkoły podstawowe.
Wszystkie szkoły średnie i inne.

Godzina 8,15:

Prezydia Rad Narodowych (wszystkie).
Wojewódzka Rada Związków Zawodowych i wszystkie zarządy Okręgowe Z. Z.
Wszystkie Zrzeszenia Sportowe i P. T. T. K.,
Operatywne Przedsiębiorstwa Handlowe za wyjątkiem Central Hurtowych.
M. H. D., PSS., KZ. Gastron. i Ruch.
Izba Rzemieślnicza, ul. Anny 9.

Godzina 8,30:

Państwowe Przedsieb. Imprez, ul. Szpitalna 40.
Centralny Zarząd Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego, ul. Waryńskiego 7.
Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych, ul. Sarego 1.
Instytut Zootechniczny, ul. Sarego 2.
Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Al. Krasińskiego 12.
Zespół Rybacki, ul. Krzyża 17.
Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Al. Słowackiego 39.
Centralny Zarząd Przemysłu Kamienia Budowlanego, ulica Kopernika 1.
Zarząd Przemysłu Wyrobów Blaszanych, ul. Świerczewskiego.
Krakowski Okręg Lasów Państwowych, Al. Słowackiego 17a.
Zespół Zakładów Doświadczalnych Instytutu Zootechniki, ul. Sarego 2.

Godzina 9,00:

Wszystkie Centrale Handlowe (Hurtownie) z wyłączeniem magazynów, które winny być czynne w dotychczasowych godzinach.
Wszystkie Składnice Rejonowe.

Wojewódzki Zarząd Spółdzielni Pracy.

Wszystkie Spółdzielnie, punkty usługowe w obrębie Dzielnicy Stare Miasto.

Kierownicy Zakładów pracy, którzy nie wykonają zarządzenia, podlegają karze w myśl § 4 zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 10 kwietnia 1956 r.

Za Prezydium R. N.:

Sawicki Marian
Sekretarz Prezydium

Dr Garlicki Jan
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

33

ZARZĄDZENIE

Rejonu Dróg Wodnych w Krakowie

z dnia 20 lipca 1956 r.

w sprawie przewozów międzybrzegowych.

Na podstawie Zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 sierpnia 1954 r. w sprawie organizacji siedzib, zakresu działania i właściwości terytorialnej rejonów dróg Wodnych (Monitor Polski Nr 93 z 1954 r. poz. 1027) oraz Instrukcji Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123 z 1955 r. poz. 1610) zarządza się, co następuje:

Przewozy stałe.

§ 1.

Do uprawiania stałego przewozu publicznego między brzegami przeciwległymi mogą być dopuszczone statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m².

§ 2.

Uruchomienie na drodze wodnej i stałego przewozu publicznego, posiadającego stałe urządzenia techniczne na brzegach, w wodzie lub nad wodą, uzależnione jest od:

1. Uzyskania zezwolenia władzy wodnej, tj. terenowo właściwego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wydanego na podstawie Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 62 z 1928 r. poz. 574) w trybie ustalonym Instrukcją Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123 z 1955 r. poz. 1610);
2. Zarejestrowania statku przewozowego w Rejonie Dróg Wodnych w myśl Rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21 z 1950 r. poz. 186);
3. Uzyskania w Rejonie Dróg Wodnych dla statku przewozowego świadectwa zdolności żeglugowej w myśl Zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr A-82 z 1952 r. poz. 1323 oraz z 1955 r. Nr 27 poz. 269).

§ 3.

Świadectwo zdolności żeglugowej określa rodzaj i przeznaczenie urządzenia przewozowego, ustala wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub towaru w tonach i wyposażenie kotwiczne, linowe, nawigacyjne, ratunkowe, przeciwpożarowe i sanitarno-higieniczne.

§ 4.

Świadectwa zdolności żeglugowej wydawane są na okres nie dłuższy niż 3 lata.

§ 5.

Przewozy międzybrzegowe podlegające odpowiednim przepisom zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10. IX. 1952 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (M. P. Nr A-87 z 1952 r. poz. 1368).

Obsługa przewozu

§ 6.

1. Przewóz może być obsługiwany jedynie przez osobę, która uznana została przez RDW za uzdolnioną do samodzielnego kierowania przewozem i na tej podstawie otrzymała świadectwo przewoźnika.
2. Jeśli właściciel względnie dzierżawca przewozu nie jest uprawniony do obsługiwania statku przewozowego, winien on przyjąć wykwalifikowanego przewoźnika, odpowiadającego wymogom.
3. Służbę przewoźnika mogą pełnić tylko osoby silne, zdrowe, trzeźwe i godne zaufania. Za wszelkie czynności załogi przewozowej odpowiada przewoźnik.
4. W razie uzasadnionych zażaleń właściciel przewozu zobowiązany jest zwolnić przewoźnika i przyjąć na jego miejsce innego, odpowiadającego wymaganiom władzy żeglugowej.

§ 7.

Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika winien złożyć podanie do Rejonu Dróg Wodnych z załączeniem następujących dokumentów:
1) życiorysu,
2) wyciągu z dowodu osobistego,
3) świadectwa lekarskie, stwierdzającego odpowiedni stan zdrowia do zawodu żeglarskiego, w szczególności zdolność rozróżniania barw oraz dobry słuch;
4) dowodu odbycia co najmniej dwuletniej pracy w zawodzie żeglarskim lub w zawodzie przewoźnika;
5) dwóch fotografii o wymiarach 4,5×6 cm.

§ 8.

Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika powinien wykazać się znajomością:
1) rodzaju, przeznaczenia i konstrukcji promu przewozowego, względnie łodzi;
2) wykonywania niezbędnych drobnych napraw, jak: uszczelnianie dna i burt, pokładu, napraw urządzeń pomocniczych itp. robót;
3) używania i utrzymywania w sprawności przedmiotów wyposażenia nawigacyjnego, przeciwpożarowego i ratowniczego;
4) zachowania się podczas pracy na przewozie w warunkach normalnych i w warunkach wyjątkowych, jak: podczas mgły, śnieżycy, burzy, przy tonięciu statku, pożarze i innych nieszczęśliwych wypadkach;
5) przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu, a w szczególności w odniesieniu do ruchu, postoju, mijania statków, wyposażenia i oznakowania przewozów wodnych.

§ 9.

Rejon Dróg Wodnych po zbadaniu kwalifikacji przewoźnika wydaje mu świadectwo przewoźnika z fotografią.

§ 10.

Istniejące stałe przewozy międzybrzegowe dokonywane statkami o pow. do 20 m² włącznie mogą nadal być eksploatowane o ile organa administracji wodnej udzieliły im zezwolenia wydanego na podstawie postanowień § 8 Instrukcji Ministra Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28. X. 1955 r.

§ 11.

Wymienione w § 10 przewozy międzybrzegowe jako zwolnione od obowiązku posiadania świadectw zdolności żeglugowej, pod względem wyposażenia podlegają przepisom niniejszego podanym w § 17.

Przewozy niestałe.

§ 12.

Do uprawiania niestałego przewozu międzybrzegowego, a więc nieposiadającego stałych urządzeń technicznych na brzegach, w wodzie lub nad wodą, mogą być dopuszczane statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego.

§ 13.

Do uruchomienia niestałego przewozu koniecznym jest:
1) uzyskanie zezwolenia terenowo właściwego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, wydanego w trybie administracyjnym, po zasięgnięciu opinii z Rejonu Dróg Wodnych co do stanu technicznego promu i warunków lokalnych na danym odcinku drogi wodnej;
2) zarejestrowanie statku w Rejonie Dróg Wodnych (§ 2 ust. 2);
3) uzyskanie świadectwa zdolności żeglugowej dla statków o pow. od 20 m² wzwyż, jak w § 2 ust. 3.

§ 14.

W stosunku do statków o pow. ponad 20 m² mają zastosowanie postanowienia §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9

§ 15.

W stosunku do statków o pow. do 20 m² włącznie mają zastosowanie postanowienia §§ 5, 6, 7, 8 i 9.

§ 16.

Rodzaj i przeznaczenie statku o pow. do 20 m², jego wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub ładunku w tonach, ustala Rejon Dróg Wodnych w karcie rejestracyjnej.

§ 17.

Statki o pow. ponad 20 m² winny być wyposażone co najmniej w następujący sprzęt:
1. Pokładowy:
   1) 4-ry łańcuchy cumownicze (na każdym narożniku po jednym);
   2) 2 kotwice odpowiedniej wagi z wyposażeniem;
   3) 2 bosaki okute z hakiem i ostrzem;
   4) 2 laski okute lub wiosła;
   5) 4 latarnie sygnałowe (dwie białe i 2 czerwone);
   6) 3 flagi sygnałowe (jedna czerwono-biała i dwie czerwone;
   7) 1 trąbka sygnałowa;
   8) 1 dzwon lub gong.
2. Ratowniczy:
   1) jedna łódź towarzysząca na 8—10 osób z wyposażeniem;
   2) dwa koła ratunkowe (atestowane z rzutkami);
   3) jedna pompa ręczna do wylewania wody;
   4) dwa czerpaki ręczne do wybierania wody;
   5) jedna apteczka przenośna z wyposażeniem.
3. Przeciwpożarowy:
   1) dwa wiadra z linkami;
   2) jedna siekiera (toporek);
   3) dwa łomy żelazne;
   4) jedna skrzynia z piaskiem i szuflami.

§ 18.

Łodzie wiosłowe — przewozowe winny być wyposażone w następujący sprzęt:
1) jedno koło ratunkowe (atestowane z rzutką);
2) jeden bosak;
3) dwa wiosła (pojazdki i dulki);
4) jedno wiosło długie — pychowe;
5) jeden czerpak ręczny do wylewania wody;
6) jedna latarnia biała;
7) jedna kotwica z łańcuszkiem odpowiedniej wagi;
8) tabliczka informacyjna o nośności ton i osób.

§ 19.

Przewozy niestałe uruchamiane sezonowo dla własnych potrzeb gospodarczych (przewozy produktów rolnych, inwentarza, materiałów budowlanych, robotników itd.) wymagają tylko uzyskania zgody RDW, który określa jakim warunkom pod względem bezpieczeństwa winien odpowiadać przewóz.

Ogólne przepisy porządkowe

§ 20.

1. Przewoźnik powinien stale dbać o stan bezpieczeństwa przewozu i o bezpieczeństwo osób, korzystających z przewozu.
2. Pomosty przy brzegach jak i klapy wjazdowe i zjazdowe powinny być utrzymywane w należytym stanie, aby był zapewniony wygodny i bezpieczny dostęp do przewozu we wszystkich porach roku i przy każdym żeglownym stanie wody.

§ 21.

Przewoźnik powinien utrzymywać przewóz ze wszystkimi urządzeniami w należytym stanie i czystości.

§ 22.

1. Przed wjazdem na prom pojazdów przewoźnik obowiązany jest sprawdzić, czy prom jest należycie umocowany do brzegu i przestrzegać aby kierowcy i woźnice nie wjeżdżali ani nie wyjeżdżali bez jego zezwolenia.
2. Względem pasażerów przewoźnik i jego pomocnicy winni przestrzegać należytej uprzejmości i grzeczności.
3. Pasażerowie na przewozie powinni zachowywać się spokojnie i stosować się do zarządzeń i nakazów przewoźnika.
4. Pasażerowie, jeźdźcy i piesi, pojazdy konne i mechaniczne mają być przeprawione w kolejności przybycia do przewozu, względnie z uwagi na warunki bezpieczeństwa, według wskazówek przewoźnika.
5. Jeźdźcy powinni zsiąść z koni i na przewozie trzymać je za uzdy. Woźnice mają stać przy wyprzęgniętych zwierzętach pociągowych. Podróżujący wozami lub samochodami powinni, za wyjątkiem chorych, zejść z pojazdów.
6. Przed wjazdem i wejściem na prom przewoźnik zobowiązany jest zamknąć wyjazd barierką lub łańcuchem. Przed odjazdem winien być zamknięty w ten sam sposób wjazd na prom.

   Zamknięcia nie wolno usuwać przed lądowaniem, a dopiero po przybiciu promu i należytym umocowaniu go przy brzegu.
7. Niespokojnych, niebezpiecznych lub złośliwych zwierząt nie wolno przeprawiać równocześnie z innymi zwierzętami lub ludźmi. Jeźdźcy, woźnice, poganiacze zwierząt itp. winni ustawiać zwierzęta i wozy według wskazówek przewoźnika.
8. Koła pojazdów znajdujących się na promie winny być zahamowane względnie zablokowane drewnianymi podkładkami (klinami).
9. Pasażerowie piesi mają zajmować miejsca wskazane przez przewoźnika. Osoby pijane przewoźnik może wykluczyć od przeprawy, jak również zobowiązany jest do wykluczenia takich osób na żądanie pasażerów promu.

§ 23.

W okresie wysokich wód i wylewów w granicach ustalonych i zamarkowanych, gdy wsiadanie i wysiadanie na miejscu lądowania jest utrudnione lub niemożliwe, przewoźnik winien według możności dołożyć wszelkich starań, ustawić pomosty z desek itp., aby pasażerowie mogli wylądować bezpiecznie, wygodnie i suchą nogą.

Nadzór nad przewozami.

§ 24.

Nadzór nad przewozami międzybrzegowymi należy do zakresu działania terytorialnie właściwego organu administracji wodnej, organów Milicji Obywatelskiej, a nadto w zakresie bezpieczeństwa ruchu na wodach żeglowych i spławnych — do organów Rejonów Dróg Wodnych.

§ 25.

1. Kontrola przewozu może być przeprowadzona w każdej chwili, gdy bezpieczeństwo ruchu tego wymaga lub przy okazji służbowych przejazdów przedstawicieli władzy żeglugowej.
2. Stan przewozów sprawdzają Rejony Dróg Wodnych co najmniej dwa razy w roku, tj. na wiosnę i w jesieni.

§ 26.

Posiadacz względnie przewoźnik zobowiązany jest donieść władzy żeglugowej o wykonanych na przewozach remontach kapitalnych. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia władza żeglugowa zarządza na koszt właściciela rewizję stanu przewozu.

Postanowienia karne.

§ 27.

1. Winni wykroczeń przeciw postanowieniom niniejszych przepisów lub zarządzeń w nich powołanych będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej na podstawie art. 15 Ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26 z 1952 r. poz. 182)
2. Niezależnie od ścigania karnego do winnych wykroczeń stosowane będą sankcje przewidziane w art. 16 wyż. cyt. ustawy oraz grzywny, nakładane i ściągane w drodze doraźnych mandatów karnych przez organa władzy żeglugowej.

Postanowienia końcowe.

§ 28.

1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Jednocześnie traci moc obowiązującą przedmiotowe zarządzenie b. Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Krakowie z dnia 14 marca 1953 r. L. TZ-00301/53 ogłoszone w Dziennikach Urzędowych W. R. N. w Krakowie, Stalinogrodzie, Rzeszowie, Kielcach i Lublinie.

Z-ca Dyrektora d/s technicznych
Inż. Władysław Stal

CZĘŚĆ II.
PUBLIKACJE:

34

OGŁOSZENIE
dotyczące postępowania wywłaszczeniowego.

Na tablicy ogłoszeń Prezydium WRN w Krakowie w budynku przy ul. Basztowej 22 zostało wywieszone następujące orzeczenie:

Orzeczenie Prezydium Wojew. Rady Narodowej w Krakowie, z dnia 28. V. 1956 r. Nr L. Sa 41/32/56 o wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kętach, pow. oświęcimski — majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. w gm. kat. Kęty.

35

OGŁOSZENIA
dotyczące zmian statutowych stowarzyszeń

1. Dnia 7 maja 1956 r. zatwierdzono zmianę statutu Stowarzyszenia p. n. „Komitet Uczczenia Pamięci Jana Kasprowicza w Zakopanem“, wpisanego do rejestru stowarzyszeń Prez. WRN w Krakowie w dniu 4. IX 1946 r. pod nr rej. 176
2. Dnia 10 maja 1956 r. zatwierdzono zmiany statutu Stowarzyszenia p. n. „Samopomoc Doraźna“ w Krakowie, wpisanego do rejestru stowarzyszeń Prezydium WRN w Krakowie, dnia 13. VIII. 1956 r. pod Nr Rej. 51.
3. Dnia 23. V. 1956 r. zatwierdzono zmiany statutu stowarzyszenia p. n. „Związek Emerytów Państwwych, Samorządowych i Instytucji Prawa Publicznego w Polsce z siedzibą w Krakowie, wpisanego do rejestru stowarzyszeń Prezydium WRN. w Krakowie, w dniu 13 I. 1947 r. pod Nr rej. 203.
4. Dnia 5 lipca 1956 r. zatwierdzono zmianę statutu stowarzyszenia p. n. „Polski Związek dla Zwalczania Astmy i Innych Schorzeń Alergicznych w Krakowie“ wpisanego do rejestru stowarzyszeń Prezydium WRN. w Krakowie, w dniu 3. XII. 1945 r. pod Nr rej. 116.
5. Dnia 16 lipca 1956 r. zatwierdzono zmianę statutu stowarzyszenia p. n. „Związek Hodowców Drobnego Inwentarza w Krakowie“, wpisanego do rejestru stowarzyszeń Prezydium WRN. W Krakowie, w dniu 30. VII. 1951 r. pod Nr rej. 312.

ZMIANY TERYTORIALNE URZĘDÓW POCZTOWO-TELEKOM.

1. Z dniem 1 czerwca 1956 r. wyłączono miejscowość Dziekanowice z zamiejscowego obszaru pocztowego Urzędu p.-t. Kraków 21 i przydzielono ją do zamiejscowego obszaru pocztowego Urzędu p.-t. Raciborowice.
2. Z dniem 11 czerwca 1956 r. uruchomiony został urząd p.-t. VII klasy Stryszawa, pow. Żywiec.
3. Z dniem 1 sierpnia 1956 r. wyłączona została miejscowość Bogucin Mały, z obszaru pocztowego urzędu p.-t. Klucze i włączona do obszaru pocztowego urzędu p.-t. Rabsztyn, pow. Olkusz.

Adres Redakcji i Administracji: „Dziennik Urzędowy W. R. N.“, Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Drukarnia Związkowa, Kraków — 3899 — 14. 8. 1956 — M-7-94 Nakład 1.600 — druk. A1

Cena 90 gr.

Za terminowe wykonanie niniejszego zarządzenia odpowiedzialnymi są kierownicy zakładów pracy pod rygorem przewidzianych prawem sankcji.

Za Prezydium R. N.
Budziwojski Maksymilian
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

CZĘŚĆ II.

PUBLIKACJE:

39.

OGŁOSZENIE

dotyczące uporządkowania wspólnot gruntowych.

Na tablicy zgłoszeń Prezydium WRN w Krakowie w budynku przy ul. Basztowej 22, zostało wywieszone w czasie od 20 września 1956 r. następujące ogłoszenie.

Decyzją Prezydium P. R. N. w Nowym Targu z dnia 14 września 1956 r. L. RZP. IV-84/1/1/56 wdrożono postępowanie odnośnie ustalenia uprawnień Skarbu Państwa i innych współwłaścicieli w wspólnocie gruntowej, stanowiącej halę „Morskie Oko" na terenie Tatr oraz dokonania rozdziału tej wspólnoty w częściach idealnych Skarb Państwa (Tatrzański Park Narodowy) i innych współwłaścicieli.

40.

OGŁOSZENIE

dotyczące zmian statutowych stowarzyszeń.

1) Dnia 16 sierpnia 1956 r. zatwierdzono zmianę statutu stowarzyszenia p. n. „Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczej w Krakowie" z siedzibą w Krakowie, wpisanego do rejestru stowarzyszeń Prez. WRN. w Krakowie, dnia 20. X. 1948 r. pod Nr rej. 293.
2) Dnia 14 sierpnia 1956 r. zatwierdzono zmianę statutu Stowarzyszenia p. n. „Krakowskie Towarzystwo im. Piotra Skargi" w Krakowie, wpisanego do rejestru stowarzyszeń Prez. WRN. w Krakowie w dniu 10. VIII. 1956 roku pod Nr. rej. 39
3) Dnia 17 sierpnia 1956 r. zatwierdzono zmianę statutu Stowarzyszenia p. n. „Polskie Stowarzyszenie Flisaków Pienińskich na rzece Dunajcu", z siedzibą w Sromowcach Niższych, pow. Nowy Targ, wpisanego do rejestru Stowarzyszeń Prez. WRN w Krakowie w dniu 4. XII. 1947 r. pod Nr. rej. 252.

Zmiany terytorialne urzędów pocztowo-telekom.

Z dniem 1 września 1956 r. został uruchomiony urząd pocztowo-telekom. VII klasy Pisarzowice k. Kęt, pow. Oświęcim. Obszar pocztowy wym. urzędu stanowi gromada Pisarzowice z przysiółkami: Harszówki Dolne, Harszówki Górne, Czernichów Górny i Czernichów Dolny. Obszar ten wyłączony został równocześnie z Upt. Wilamowice.

Adres Redakcji i Administracji: „Dziennik Urzędowy W. R. N.", Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Drukarnia Związkowa, Kraków — 5066 — 18. 10. 1956 — M-7-977 — 1.600 — druk. A1

Cena 90 gr.